

Nr 166.

Av herr **Ström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 262 med förslag till lagar om ändringar i vissa kommunallagar.

I proposition nr 262 har Kungl. Maj:t bl. a. föreslagit, att val av suppleanter till kommunalfullmäktige samt stadsfullmäktige i Stockholm och andra städer skall ske på det sättet, att för varje grupp, som deltagit i valet, skall utses s. k. grupp-suppleanter i stället för en suppleant för varje vald ledamot. Motiven för denna anordning återfinnas i propositionen å sid 72—78.

Vad här anförts som motiv för användande av metoden med grupp-suppleanter, kan jag ej godkänna. Den regel för suppleanters utseende, som här förordats, innebär ett brytande mot proportionalismens princip, som kommer att leda till, att i ett flertal fall vid valkarteller suppleanten kommer att tillhöra ett helt annat parti eller en annan intressegrupp än den, i vars ställe han insättes i en viss kommunalt beslutande organisation.

Ett sådant fel i metoden måste anses vara av större betydelse än den olägenhet, som möjligen kan uppkomma i vissa avseenden vid utseende av en personlig suppleant för varje vald representant. För detta sistnämnda systems överlägsenhet talar bl. a. den omständigheten, att det redan är prövat vid landstingsmannavalen. Invändningen, att med en sådan metod en långt ned på en lista stående person, som kan anses mindre kvalificerad för uppdraget, kan få tjänstgöra som kommunalfullmäktig eller stadsfullmäktig, bör ej tillmätas någon större betydelse, då man måste antaga, att varje politiskt parti i alla fall uppsätter som kandidater endast personer, som de anse kvalificerade för uppdraget. Skulle ett parti underlåta göra detta, så blir väl detta partiets ensak, som lagstiftningen ej kan anses ha någon anledning söka på konstlade vägar justera.

Bäst vore kanske likväl i det fall, att två partier eller två intressegrupper inom samma parti röstat med gemensam partibeteckning, att

flera gruppssuppleanter, uppställda i en viss ordning, vari de skulle inkallas, utsågos för varje sådant parti och ej en suppleant för varje person. Men en sådan anordning synes, efter allt att döma, vara en synnerligen invecklad procedur, vadan man ej torde kunna fundera på densamma.

Användande av en sådan metod som den här föreslagna behöver ej innebära, att densamma ovillkorligen även skall komma till användning i det fall, att en kommunal- eller stadsfullmäktig definitivt avgår. I detta fall torde det vara riktigare, att det förfares på det sättet, att å samtliga sedlar, som upptaga den avgåendes namn, detta namn anses som obefintligt, samt att inträda i den avgångnes ställe utses den, som under denna förutsättning skulle ha valts vid användandet av samma valmetod, som användes vid val av kommunal- och stadsfullmäktige.

Med hänvisning till vad som ovan sagts, hemställes alltså,

att riksdagen måtte vidtaga den ändringen av proposition nr 262, såväl i bestämmelserna om kommunalfullmäktige som om stadsfullmäktige i Stockholm och övriga städer, att en personlig suppleant utses för varje kommunal- och stadsfullmäktig, samt att vid utseende av suppleant för viss vald kommunal- eller stadsfullmäktig endast de valsedlar tagas i betraktande som innehålla den ordinarie fullmäktigens namn, ävensom att stadgandena i nämnda proposition rörande utseende av efterträdare, då kommunal- eller stadsfullmäktige avgått, omformas på sätt ovan föreslagits.

Stockholm den 27 april 1918.

Fredrik Ström.
